

РЕШЕНИЕ

№ 43069

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 24.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8669** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е исково и е по реда на чл.203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба (ИМ), уточнена с молба от 25.09.2025 г., подадена от Г. Б. Г., чрез пълномощника адв. М. Л.- САК, с която е предявен иск с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за осъждане на ответника Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на ищеца обезщетение в размер на размер на 51 000,00 лева за неимуществени вреди, изразяващи се в неправомерното му лишаване от свобода, довело до редица страдания, влошаване на здравословното му състояние, вкл. и до невъзможност да упражни правото си на вот на местни избори, които вреди са настъпили от незаконосъобразен индивидуален административен акт-Заповед за задържане №464-зз-576/28.10.2023 г., издадена от Х. Д. Н. - ст. полицай в Отдел „Специализирани полицейски сили“ (ОСПС) на СДВР, отменена с влязло в сила на 14.05.2024 г. Решение № 120/08.01.2024 г. по АНД № 15925/2023 г. на Софийския районен съд. Предявен е и акцесорен иск с правно основание чл. 86, ал. 1, вр. чл. 84, ал. 3 от ЗЗД за заплащане от ответника на мораторно обезщетение в размер на 8 951.02 лева, считано от 14.05.2024 г. - датата на отмяната на незаконосъобразния административен акт с влязло в сила съдебно решение до подаването на

исквата молба - 19.08.2025 г., както и законната лихва върху обезщетението за неимуществени вреди от датата на подаване на исквата молба до окончателното изплащане на дължимото.

С ИМ се твърди, че на 28.10.2023 г. от 11:00 часа Сдружение „БОЕЦ - България обединена с една цел“, чийто председател на управителния съвет от създаването му през 2015 г. до настоящия момент е Г. Б. Г., организирано протест пред сградата на Централната изборителна комисия (ЦИК) в [населено място], пл. „К. А. И“ № 1, под надслов „Долу лапите на мафията от машинния вот и гласа на гражданите“. Целта на „БОЕЦ“ била да се предизвика обществена реакция на отмяната на машинното гласуване от ЦИК в последния ден от предизборната кампания и опита на мафията да фалшифицира насрочените за 29.10.2023 г. местни избори през схеми с хартиени бюлетини.

По време на протеста Г. Г. бил пресрещнат от повече от 10 униформени служители на МВР, които го обградили и един от тях му заявил, че има разпореждане от министър К. С. да бъде „установен“. Действията на Г. Г., както и действията на полицейските служители били излъчвайки на живо в профила на „БОЕЦ“ в социалната мрежа „Ф.“. Г., който не бил извършил нищо нередно, оказал пълно съдействие на служителите на МВР - представил се с имената си и им предоставил своята лична карта, от която на място била установена неговата самоличност. Въпреки това полицейски служител му казал, че има министерска заповед, съгласно която той да бъде отведен и задържан в полицейския арест. Г. Г. поискал да разбере защо се налага това и многократно попитал какво е извършил, в какво е обвинен и каква е необходимостта МВР да извърши спрямо него такова репресивно действие, но не получил отговор. След това Г. Г. бил принудително натоварен в полицейска камионетка с решетки и отведен в ареста на 01 РУ - СДВР. Там в продължение на повече от час двама полицейски служители обработвали документите по неговото задържане. Г. Г. неколкратно поискал да му бъде обяснено фактическото основание за задържането му, за да разбере в какво е обвинен. Обяснил на полицаите, че това е важно за него, за да може да организира своята защита и да защити правата си, гарантирани му по конституция. Единственият отговор, който получил бил да запомни числото „513“, както и че друго не го интересува и няма значение. Г. Г. настоявал, че го интересува и има значение, тъй като случващото се касае него, неговия живот и здраве и неговите граждански права, както и засяга близките му. Отново настоявал да му бъде обяснено правното и фактическо основание за задържането му. Обяснение обаче не получил, но отново му било повторено числото „513“.

След това полицейските служители поискали Г. Г. да подпише Заповед за задържане № 464-

зз-576/28.10.2023 г., издадена от Х. Д. Н. - ст. полицаи в ОСПС на СДВР, съгласно която Г. Г. е задържан за срок до 24 часа, считано от 15:20 часа на 28.10.2023 г. Г. Г. обяснил, че не може да прочете заповедта, тъй като има нужда от диоптрични очила, каквито няма в себе си, поради което настоявал да му бъде прочетена от някой полицейски служител. Полицаята обаче отказали да сторят това. Г. възразявал, че не може да подпише документ, чието съдържание не познава, не може да прочете и не му е прочетен, поради което отказал да положи подписа си върху документа. От своя страна полицейските служители отказали да му връчат копие от заповедта за полицейско задържане.

Г. Г. бил задържан в ареста на 01 РУ-СДВР до 12:25 часа на 29.10.2023 г. При връщане на личната карта на Г. Г., същият установил, че личната му карта била счупена, въпреки че била напълно здрава при предоставянето ѝ от него на полицейските служители при задържането му. Изчезнало и свидетелството за управление на МПС, което било в него при незаконосъобразния полицейски арест.

В резултат на задържането му здравословно му състояние се влошило, предвид невъзможността да изпълнява предписаните му процедури за поддържане на здравето и в конкретно да използва апарат за дишане, който да подпомага респираторната функция на организма по време на сън, което снижило жизнените му показатели и способности, включително рамките на няколко дни след освобождаването му от ареста. С оглед на това и предвид невъзможността да организира транспорт в оставащата част от деня на освобождаването му до [населено място], където е постоянният и настоящият му адрес, Г. Г. не могъл да се придвижи до [населено място] и да гласува на насрочените за 29.10.2023 г. местни избори.

Незаконосъобразното полицейско задържане на лидера на най-активната правозащитна организация в България - „БОЕЦ“ Г. Г. било отразено в десетки медии, които представяли Г. Г. като правонарушител, какъвто той не бил.

С влязло в сила на 14.05.2024 г. Решение № 120/08.01.2024 г. по АНД № 15925/2023 г. на СРС, 132-ри състав, потвърдено с Решение № 5100/14.05.2024 г. по АД № 2692/2024 г. на АССГ, 20-ти касационен състав, Заповед за задържане № 464-зз-576/28.10.2023 г., издадена от Х. Д. Н. - ст. полицаи в ОСПС на СДВР, е отменена като незаконосъобразна.

През месец август 2025 г. противозаконният арест на Г. Г. е отразен и в Доклада за положението с правата на човека по света през 2024 г. в България на Държавния департамент на САЩ, като пример за нарушаване на гражданските права у нас

В резултат на незаконосъобразното задържане Г. е преживял унижение, несигурност, гняв и разочарование. Същият изпитвал и силен дискомфорт, поради това, че като човек е влошено здравословно състояние в ареста не можел да изпълнява предписаните му медицински процедури. Притеснявал се изключително много и че семейството му ще бъде стресирано, когато узнае за ареста му, и в частност за своята съпруга, която е с влошено общо здравословно състояние, включително поради бъбречно заболяване, което е наложило да ѝ бъде трансплантиран бъбрек от Г. Г.. Лишаването му от конституционното право на глас на местните избори, Г. Г. чувствал като грабеж над свободата му да участва в определянето на съдбата на местната общност, на която е член.

С писмения отговор на исковата молба, ответникът – СДВР, чрез процесуалния си представител – юрк. А. оспорва изцяло предявените искове, като твърди, че не са претърпени вреди и липсва причинно следствена връзка. Отрича възможността за доказване на вреди чрез свидетелски показания на близки на ищеца лица. При условията на евентуалност, оспорва размера на иска, като прекомерно завишен.

В съдебно заседание пред АССГ, процесуалният представител на ищеца – адв. М. Л. поддържа, предявените искове и моли за уважаването им изцяло, както и за присъждането на адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 от Закона за адвокатурата (ЗАДв.). Ищецът Г. Г. лично в хода по същество излага, че е председател на сдружение „Боец“, създадено преди повече от 12 години, като и организацията се е превърнала в най- старата и най-активна гражданска, антикорупционна и правозащитна организация на България. Носители са на множество национални и международни награди за своята дейност, включително и ищецът в лично качество. Една от най-важните цели вписана в устава на „Боец“, за която е работил през всичките тези години, била развитието на гражданското общество, налагане на модел на граждански контрол и активност, укрепване на демокрацията и върховенството на закона. В тази връзка години наред „Боец“ провеждал кампании за повишаване на избирателната активност вярвайки, че изборите са основният инструмент както на демокрацията, така и на гражданите да влияят върху управлението на страната. Десетки били организирани от „Боец“ събития. Те са били публично и медийно отразявани, включително и в защита на машинния вот, като избран инструмент гарантиращ сигурността на вота на българските граждани. През 2023 г. с колегите му от „Боец“ провели активна кампания в тази връзка. Обикаляли включително и в страната. На 27.10.2023 г. разбрали, че има взето решение от ЦИК за отмяна на машинния вот и незабавно взели решение за

организиран протест пред ЦИК. Внесли изискуемите по закон уведомления до СО и СДВР, като призовали публично гражданите на следващия ден сутринта да се съберат пред ЦИК. Целта била публично огласена- упражняване на граждански натиск, за да бъде взето ново решение на ЦИК в рамките на деня за размисъл, преди деня на гласуване, с което да се отмени премахването на машинното гласуване. Акцентираща върху тази предистория, защото счита, че делото е точно за това, тъй като е бил задържан заради тази дейност. Пресъздава подробно механизма на задържането му и събитията до освобождаването му, вкл. и след това. Излага преживяванията си във времето, опасенията за семейството си, дейността на Сдружението, смразяващия за гражданското общество ефект, вкл. и намеренията си за начина на изразходване на търсеното обезщетение.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение, че исковата претенция е основателна и доказана, като по отношение на размера ѝ следва да се съобрази разпоредбата на чл.52 от ЗЗД.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с исковата молба твърдения, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, намира следното от фактическа страна:

По делото е безспорно, а се установява и при справка в общодостъпния Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел, че сдружение „БОЕЦ - БЪЛГАРИЯ ОБЕДИНЕНА С ЕДНА ЦЕЛ“, ЕИК[ЕИК] е учредено по фирмено дело №26/2015 г. Сред целите на сдружението са: „Упражняване на граждански контрол върху управлението на страната, за постигане на прозрачност в управлението; Граждански контрол върху изпълнение на предизборните обещания на политическите партии, върху назначенията в държавната администрация и фирмите с държавно участие; Подобряване качеството на живот, чрез запазване на моралните и семейни ценности, традиции и обичаи; Утвърждаване на ролята, мястото и значението на неправителствените организации в обществото, като възможност за обединението на обществото и въздействие върху факторите, влияещи върху развитието на отделната личност и обществото като цяло.“

Сред вписаните средства за постигане на целите са: „Организиране и участие в митинги, събрания, протести и др. прояви на изразяване на мнение и приемане на решения, излъчване на наблюдатели при политически избори; Извършване на всякакви действия (на които има право), свързани със защита на правата на физическите и юридическите лица, като например

(неизчерпателно): на живот, свобода, неприкосновеност, собственост, сдружаване, справедливо правосъдие, политически/избирателни, религиозни, на работа, на достойни доходи, на стопанска дейност, на жилище, личен живот, свобода на мнението и движението, защита на правото на гражданите да участват в държавната власт непосредствено, или чрез съответните органи“. Ищецът Г. Г. е вписан, като председател на Сдружението, като между страните е безспорно, че това обстоятелство е непроменено от създаването на същото.

От многобройните медийни публикации съдът приема за безспорно установено, че Сдружението и в частност неговият председател- ищецът Г. са изключително активни в своята дейност за постигане на вписаните цели чрез използването на вписаните средства за тяхното постигане. Приема за установено, че арестът му на 28.10.23 г. е отразен широко, вкл. и в Доклада за положението с правата на човека по света през 2024 г. в България на Държавния департамент на САЩ, като пример за нарушаване на гражданските права у нас (Виж публикации на статии в посочените медии, като изброяването е само примерно и далеч не е изчерпателно: <https://www.actualno.com/tagnews/> движение-боец: „Лидерът на БОЕЦ: Получихме важни документи за Г. от 18 ноември 2020; Б.: Разкрихме многобройни нарушения при строежа на "Турски поток"-Информация на гражданското движение "България Обединена с Една Цел" (БОЕЦ) и сайта за разследваща журналистика "Б." за многобройните нарушения и неспазване на нормите за труда на газопровода "Турски поток 2" получи и официално потвърждение от 26 ноември 2020; Организатор на протестите срещу Б. и Г. се заклани на премиера и управляващите заради болната си жена 12 декември 2020; Съдът де факто задължи СДВР да покаже дали лъже или не за палатковите лагери на протестите в С. от 04 януари 2021; БОЕЦ осъди КПКОНПИ заради мълчалив отказ по предоставяне на информация от 04 януари 2021; Ще връщат ли евросредства фирми, участвали в строителството на "Турски поток" от 11 януари 2021- „през есента и в края на 2020 година гражданско движение "БОЕЦ" започна акции срещу строителството на газопровода, който премиерът Б. Б. нарича "Б. поток" и опитва да налага това име; От НАП пратили на прокуратурата проверки по "Барселонагейт" от 02 февруари 2022 г.- „Приходната агенция подхвана скандала на 27 февруари, след като гражданско сдружение БОЕЦ публикува документи, от които става ясно, че бащата на манекенката Б. Й. е вложил 1 750 000 лв. като капитал в испанската фирма Е. BGS SL, чието седалище е именно луксозната къща в Б. и се разследва от испанските власти за пране на пари.“; БОЕЦ готви протест за отстраняване на П. от конституционната комисия от 08 юни 2023; БОЕЦ внесе сигнал срещу П. и Г. за К., показва

десетки документи от 22 май 2023; "Величие" имат гласовете за парламента от 09 август 2024: Гневна реакция от БОЕЦ заради думи на И. М.; БОЕЦ: Прокуратурата проверява сигнал срещу К. С. за "тежки престъпления" ; www.svobodnaevropa.bg/a/boets: "Гражданска непримиримост" Движение БОЕЦ внесе жалба за цялостно касиране на изборите от 4 ноември 2024; www.dnevnik.bg/mestni-izbori-2023 Г. Г. от БОЕЦ е задържан по време на протеста срещу отмяната на машинния вот от 28.10.23, 18:54 www.segabg.com/hot/category-bulgaria/arest-na-lidera-na-boec Арест на лидера на БОЕЦ е обявен за полицейски произвол от съда от 19 Май 2024 [www.marica.bg/balgariq/obshtestvo/arestuvaha-joro-boeca със заглавие](http://www.marica.bg/balgariq/obshtestvo/arestuvaha-joro-boeca_sъс_заглавие) :“ Арестуваха Ж. Боеца, счупил чистачка на патрулка“ от 28.10.2023; faktor.bg/arestuvaha-georgi-georgiev-boetsa 17:35, 28 Октомври, 2023 със заглавие: Арестуваха Г. Г. - Боеца след гражданския протест пред ЦИК, вкл. и цитираните под линия на стр. 4 от исквата молба медиите).

По изложените по- горе съображения съдът приема за доказано по делото и обстоятелството, че ищецът Г. Г. е публично известна личност с оглед заеманата от него длъжност на председател на сдружение "БОЕЦ - БЪЛГАРИЯ ОБЕДИНЕНА С ЕДНА ЦЕЛ" и активната дейност както неговата, така и на Сдружението, което представлява, отразявани редовно и многократно във времето от медиите в Република България. Въпреки липсата на легално или друго точно определение за понятието „публична личност“, ноторно е, че то означава личност, завоювала си известност в много кръгове от обществото, за която се говори и пише по медиите (Решение №5398 от 17.04.2013 г. по д. №.9002/2012 г. на ВАС). Публичността е съзнателен опит за въздействие над възприятията на обществото по тема от обществен интерес. Предвид значимостта на поставяните и отстоявани публично теми и въпроси за една демократична и правова държава, каквото е Република България, съгласно нейния Върховен закон- Конституцията, ищецът, според съда, определено е лице, което е заело значимо обществено положение.

С Решение № 2819-МИ от 27 октомври 2023 г. на ЦИК, достъпно на <https://www.cik.bg/bg/decisions/2819/2023-10-27> е отменено машинното гласуване, като е прието на изборите за общински съветници и за кметове на 29 октомври 2023 г., както и на евентуален втори тур на изборите за кметове на 5 ноември 2023 г. гласуването във всички избирателни секции да се произведе само с хартиени бюлетини.

Ответникът не оспорва, че по причина на посоченото решение на ЦИК, Сдружение „БОЕЦ - България обединена с една цел е организирано на 28.10.2025 г. протест пред

сградата на Централната изборителна комисия (ЦИК) в [населено място], пл. „К. А. І“ № 1, под надслов „Долу лапите на мафията от машинния вот и гласа на гражданите“, отразено в медиите <https://bnrnews.bg/horizont/post/264611/>; www.dnes.bg/a/588-izbori-2023/587369; <https://fakti.bg/bulgaria/827789-dvata-protesta-v-sofia-se-obediniha> и мн. др.

От приетите по делото, като писмени доказателства, заповед за задържане на лице от полицейски орган- старши полицай в ОСПС- СДВР, решение от 08.01.2024 г. по нахд №15925/2023 г. по описа на Софийския районен съд и решение от 14.05.2024 г. по дело №2692/2024 г. по описа на Административен съд София – град се установява, че ищецът Г. Г. е задържан на 28.10.23 г. в 15.20 часа и е освободен на 29.10.23 г в 12.25 часа. Заповедта за полицейско задържане е отменена, като незаконосъобразна, с влязло на 14.05.2024 г. съдебно решение

От Експертно решение №94856/27.11.2023 г. на ТЕЛК при МБАЛ „Св. П.“- [населено място], издадено при условията преосвидетелстване, се установява, че общото здравословно състояние на ищеца Г. е силно влошено. На същия е определена трайно намалена работоспособност размер на 92 процента (като към момента на преосвидетелстване ТНР е била определена в размер на 50 процента с ЕР № 90004 от 05.01.22 г.). Като водеща диагноза е вписана: Други вторични коксартрози, двустранни. Като общо заболяване- Други уточнени интерстициални белодробни болести, а като придружаващи заболявания: апнея по време на съд; първична гонартроза, двустранна. Вписани са хронична дихателна недостатъчност, дифузионен капацитет-редуциран 55 процента и придобитата липса на бъбрек, поради донорство за съпругата му. Последното се установява и от ЕР 9047/30.01.23 г. на М. П. Г..

От ЕР 90004 от 05.01.22 г и в ЕР №94856/27.11.2023 г. на ТЕЛК при МБАЛ „Св. П.“- [населено място] се установява и обстоятелството, че към 05.01.22 г. и към 23.11.23 г. ищецът е с постоянен и настоящ адрес в [населено място]. При тези данни и при липса на твърдение от ответника за обратното, съдът приема за установено, че и към 29.10.23 г. ищецът е бил с постоянен и настоящ адрес в [населено място].

От фиш за спешна медицинска помощ се установява, че след задържането на ищеца, а именно в 15.23 часа на 28.10.23 г. в 01 РУ-СДВР ищецът е бил прегледан от екип на ЦСП, който е установил: повишена сърдечна честота- 110 (повишена сърдечна честота е

тази, която е повече от 100 удара в минута, според общодостъпни източници- www.apollohospitals.com), високо кръвно налягане систолно 140, диастолно-80 (което се квалифицира като хипертония 1-ва степен: систолно 130-139, диастолно- 80-89, според общодостъпни източници-лаборатория С.- www.synevo.bg/kravno-naliagane), повишена кръвна захар - 10,2 милимола на литър (при нормални стойности на гладно: 3.9 – 5.5 mmol/L- <https://laboratoria.bg/referentni-stoynosti-na-kravna-zahar>).

Ответникът не оспорва, че по време на задържането на ищеца, същият не е имал възможност да ползва апарат за сънна апнея.

От събраните по делото гласни доказателства чрез разпит на свидетелите И. Т. и Д. Т. се установява, че полицейските служители в 01 РУ-СДВР, не са позволили на ищеца да бъдат предадени по време на задържането му храна, лекарства и апарата му за дишане. Г. Г. по медицинска препоръка използва дихателен апарат. Той буквално спи с този апарат всеки ден, защото този апарат регулира ритмичността на дишането, за да не спре да диша. При освобождаването му от ареста, ищецът е бил много гневен от „тази неправда“ (задържането му, бел. на съдията), но и много изморен, което е наложило да си почине, като включи апарата си за дишане. Установява се, че личната карта, която е била здрава към момента на задържането му, при освобождаването му е върната счупена. И двете обстоятелства, св. Т. е възприел лично. Влошеното общо състояние на ищеца и счупената лична карта са осуетили пътуването му до [населено място], за да осъществи правото си да гласува в местните избори на 29.10.25 г. Установява се и повишената тревожност на ищеца за семейството му и конкретно за неговата съпруга, която е във влошено здравословно състояние, с трансплантиран от ищеца бъбрек. Св. Т. свидетелства и за силната емоционална връзка между ищеца и неговата съпруга. От свидетелските показания се установява, че негативните чувства от незаконното задържане и последиците, до които то е довело, са трайни- гневът, който изпитвал ищецът, опитът да бъде унижен се връщат непрекъснато и „той започва да говори по същия начин както в началото, когато го пуснали от ареста. Съдът кредитира събраните по делото свидетелски показания. Възражението на ответника, че релевантни по делото обстоятелства, не могат да се доказват със свидетелски показания на близки на ищеца лица е неоснователно. Нормата на чл. 172 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК не забранява кредитирането на показания на близки, а предвижда преценката им да става в

съответствие с останалите доказателства по делото, а от тях в случая показанията не са опровергани (в този смисъл е и Решение № 639 от 02.07.2009 г. на ВКС по гр. д. № 2398/2008 г., I г. о., ГК, докладчик съдията). Не съществува забрана да бъдат разпитани заинтересовани свидетели и въз основа на техните показания да бъдат приети за установени факти, които ползват довелата ги страна (Решение № 34 от 22.02.2016 г. на ВКС по гр. д. № 4657/2015 г., I г. о.; Решение № 338 от 20.11.2013 г. на ВКС по гр. д. № 1269/2012 г., IV г. о., ГК). В случая съобщеното от двамата свидетели следва да се приеме за характеризиращо се с висока степен на достоверност, защото не противоречи на никой от останалите елементи на доказателствената съвкупност. Разказаното от тези свидетели е и вътрешно хармонично, последователно и изчерпателно, които са водещи критерии за оценка на свидетелските показания („Разпит на свидетели в гражданското .производство“ от Ц.Ц., „С.“, С., 1997 г., стр. 55)

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Преценката за допустимост на иска е установена с постановенето по делото определение в з.з. на 29.09.25 г. и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

По основателността на предявените искове.

Съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

По отношение на главния иск за неимуществени вреди:

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, съответно ангажирането на отговорността на държавата, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, включително нищожен или оттеглен (съгласно чл. 204 ал. 3 от АПК), незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, незаконосъобразното действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

За уважаване на предявените искиве ищецът следва да докаже кумулативното наличие на следните предпоставки: че е претърпял описаните в исковата молба вреди и че те са в пряка връзка с посочения незаконосъобразен акт. Непозволеното увреждане представлява сложен фактически състав, включващ следните елементи: деяние, противоправност на деянието, вреда, причинна връзка между деянието и вредата. Отговорността на държавата и общината е обективна и вина в случая не се изследва. Деянието се разбира като конкретна външна проява на едно лице, изразено както в действие, така и в бездействие. То е противоправно, когато противоречи на правните норми. Освен противоправно деяние, непозволеното увреждане предполага и вреда. Вредата представлява смущение, накарняване или унищожаване на благата на човека, представляващи неговото имущество, права, телесна цялост и здраве, душевност и психическо състояние. Вредата е в причинна връзка с извършеното деяние, когато е пряка и непосредствена последица от него. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред (Решение №4266 от 01.04.2021 г. по дело №4395/2020 г. на ВАС).

По отношение на иска за обезщетение за неимуществени вреди, причинени във връзка с издадената заповед за задържане на полицейски орган при СДВР, отменена при обжалването ѝ с влязло в сила съдебно решение е налице предпоставката от състава на отговорността по чл.203, ал.1 от АПК - вредите да са причинени при или по повод административна дейност. Издаването на заповед за задържане е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения и упражнена компетентност, законово предоставена на органите в рамките на административната им правосубектност. Задържането по реда на чл. 72, ал. 1, т.1 от ЗМВР е вид принудителна административна мярка, която ограничава основно човешко право— правото на свободно придвижване. Фактическото задържане на ищеца, видно от отразеното в заповедта, е от 15.20 часа на 28.10.2023 г. до 12.25 часа на 29.10.2023 г., когато лицето е било освободено т.е. общо 21 часа и 05 минути.

Самият факт на задържане и фактическото лишаване на лицето от правото на свободно придвижване, предполага настъпването на емоционален стрес, провокиран от поставянето на ищеца в изолирана среда, подозрението, че е извършил престъпление, реален страх от последваща репресия и неблагоприятни последици, поради което

претендираните неимуществени вреди подлежат на обезщетяване. Засегнато е чувството за чест и достойнство на ищеца, като е засегната самооценката му като личност, както и оценката му на общественозначимата кауза, която е отстоявал с организирането и участието в протеста. Честността на вота и тежките пороци при провеждането на избори у нас, в частност и поради премахването на машинното гласуване първоначално от ЦИК, а по-късно и законодателно, намери своето изрично признание и от Конституционния съд в Решение №1 от 13.03.2025 г. по конституционно дело № 33/2024 г.

Създадените за времето на задържане болки и страдания произтичат от изпълнението на незаконосъобразна принудителна административна мярка, каквато по своята същност е заповедта за задържане. Вредите се изразяват освен в ограничението на свободата на движение на ищеца за малко повече от 21 часа, при максимален срок на задържане- 24 часа, и в поставянето в опасност на здравето му предвид заболяванията, от които страда и неразрешеното предаване на лекарства и необходимия му апарат за дишане. Изразяват се и в притеснението за съпругата му, с която има силна емоционална връзка, тъй като тя също е във влошено здравословно състояние. Изразяват се в конкретния случай и в невъзможността ищецът да упражни основно свое политическо право, гарантирано му от чл.42, ал.1 от Конституцията, като участва в избирането на местни органи. За АССГ, 23-ти състав няма съмнение, че претърпените от ищеца вреди произтичат не само от личното му положение, свързано с неговото здравословно състояние и семейството му, но и от общественото му положение на публично известна личност, която е подчинила голяма част от живота си на отстояването на прозрачността в управлението на държавата и върховенството на правото. При това положение и с оглед широкото медийно отразяване на задържането му, няма как това задържане да няма смразяващ ефект върху гражданското общество към онзи момент. Смразяващ ефект може да остане след оправдателната присъда или оттеглянето на обвиненията срещу протестиращите, тъй като самото наказателно преследване би могло да ги обезкуражи да участват в подобни събрания (N. A. and Others v. T., 2007, § 34). Последващите принудителни мерки, като например използване на сила за разпръскване на събранието, арести на участниците, задържане и/или последващи административни наказания могат да доведат до възпиране на тях и другите от участие в подобни събрания в бъдеще (B.

and Others v. T., 2007, § 41). Смразяващият ефект не се премахва автоматично, дори ако мярката за принуда бъде отменена. Смразяващият ефект често присъства в мерки, отнасящи се до политическите събрания, тъй като потискането им по принцип би обезкуражило организаторите и участниците от планирането и присъствието на протестни митинги или дори от активно участие в опозиционна политика. Тези мерки могат да имат сериозен потенциал да възпират други привърженици на опозицията и широката общественост да присъстват на демонстрации и по-общо да участват в открит политически дебат. Смразяващият ефект може да бъде засилен, ако принудителните мерки са насочени към известна публична личност и привличат широко медийно отразяване (N. v. R., 2014, §§ 77-78). По делото няма данни и не се твърди от ищеца процесното задържане да има смразяващ ефект върху него, но не така според съда стои въпросът за широката общественост. Публично известните събития сочат, че въпросът за честността на вота не доведе до широка обществена реакция дори и след посоченото по-горе решение на Конституционния съд от месец март 2025 г. Такава широка обществена реакция последва едва 9 месеца след постановяването на решението на КС, при това- след подаване на оставка на сегашното правителство. Тези факти съдът излага в контекста на смразяващия ефект от незаконното задържане на ищеца спрямо другите участници в протеста, а и у обществото като цяло. Този смразяващ ефект неминуемо засяга пряко дейността на ищеца, на която е посветил голяма част от живота си, и не може да не предизвика дълбоки негативни реакции у него. Както самият ищец сочи в хода на устните състезания: „След задържането ми, протестът се разпаднал и хората си разотишли. Твърдя, че в случая аз не съм жертвата, аз бях мишената на тази репресия, а жертви бяха хилядите граждани, които гледаха „Боец“, които следваха „Боец“, които вярваха на „Боец“ и правеха като „Боец“, действайки активно в защита на правата си. И принципът тук в тази конкретна репресия беше моето унижение, гаврата с мен с този арест. Да смачка всички тези хиляди души, на които давахме надежда, че това е начинът.“

С оглед на изложеното, съдът обуславя извод, че са изпълнени две от кумулативните предпоставки на фактическия състав по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ- отменена с влязло в сила решение заповед за задържане и претърпени от ищеца неимуществени вреди.

Доказана е и третата предпоставка: причинно-следствена връзка между отменената

заповед за задържане и настъпилите вреди. Съдът съобразява, че при обезщетяване на неимуществени вреди, наред със субективното физическо и психическо състояние на конкретния правен субект по повод на конкретните обстоятелства, следва да бъде преценено и нормалното развитие на причинно-следствената верига, а именно: какви вреди нормално и естествено могат да възникнат от определено противоправно деяние. (Решение №5371/22.05.2023 г. по дело 10601 / 2022 г. на ВАС; дело №4395/2020 г.). В случая настъпилите вреди са реално възможни от деянието и няма факти които да прекъсват причинно – следствената верига, а именно факти, които да са необичайни за ситуацията.

При определяне на размера на обезщетение, съдът съобразява, че съгласно чл. 4 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Законът не установява критериите за определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди. Съгласно § 1 от ЗОДОВ за неуредените въпроси се прилагат разпоредбите на гражданските и трудовите закони. В случая приложение намира разпоредбата на чл. 52 от Закона за задълженията и договорите, съгласно която обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Изискването за справедливо определяне на обезщетението за неимуществени вреди е свързано с преценката на конкретни обективно настъпили обстоятелства, включително и периода, през който те са търпени. Възприетото в т. II от ППВС № 4 от 23.12.1968 г. разрешение по въпроса за определянето на неимуществените вреди по справедливост не може да означава преценка по усмотрение на съда, която почива само на абстрактните представи на решаващия орган, тъй като тогава мотивите не биха могли да бъдат контролирани от по - горестоящата инстанция. Затова съдът трябва да посочи конкретни факти, които според него са установени по делото и обосновават размера на неимуществените вреди. В случая тези конкретни факти са негативното въздействие върху личното и обществено положение на ищеца, изложени подробно по- горе във фактическите установявания на съда; продължителността на негативното въздействие във времето- от 28.10.2023 г. и към момента на подаването на исковата молба- 19.08.2025 г.; значимостта на засегнатите блага, свързани с конституционно установени основни права- право на лична свобода и неприкосновеност (чл.30 от КРБ); наличие на

незаконна намеса в личния и семейния живот на ищеца и посегателство върху неговата чест, достойнство и добро име (чл.32, ал.1 от КРБ); отнето по същество право на ищеца да избира местни органи на изборите на 29.10.2023 г. (чл.42, ал.1 от КРБ); накърнено право на мирен протест (чл.43, ал.1 от КРБ). По тези съображения съдът намира, че справедливият размер на обезщетение е 40 000 лева, като за разликата до 51 000 лева, искът се явява недоказан и следва да бъде отхвърлен.

Основателността на главния иск обуславя и основателността на съединения с него акцесорен иск за присъждане на законната лихва, но върху присъжданата сума по иска за неимуществени вреди – 40 000 лева, за периода от влизане в сила на съдебното решение за отмяна на незаконосъобразната заповед за задържане – 14.05.2024 г. до подаването на исковата молба – 19.08.2025 година. Изчислената законна лихва за този период е в размер на 7020.41 лева. (www.calculator.bg).

Съгласно чл.84 ЗЗД, при задължение от непозволено увреждане длъжникът се смята в забава и без покана. Особеното е, че при непозволено увреждане, произтичащо от незаконосъобразна административна дейност, обективизирана в акт, действие или бездействие, фактическият състав на увреждането е завършен и длъжникът изпада в забава от датата на признаване по законен ред на незаконността на акта, действието или бездействието на държавния орган (Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК, т.4). В случая от датата на отмяна на заповедта за задържане с влязло в сила съдебно решение е 14.05.2024 г., както вече съдът посочи и както е конкретизиран искът с уточняващата молба от ищеца.

С оглед на изложеното акцесорният иск се уважава за сумата в размер на 7020.41 лева, като за разликата до заявения размер- 8 951.02 лева, искът се отхвърля.

При този изход на спора, правото на разноски е възникнало и за двете страни-чл.10, ал.3 и ал.4 ЗОДОВ. То е своевременно упражнено, като е поискано присъждането им преди приключване на устните състезания по делото.

Доказаните от ищеца разноски са в размер на 20 лева- заплатена държавна такса. На основание чл. 38, ал. 2 вр. чл. 38, ал. 1, т. 3, предл.2-ро ЗАдв. Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. М. Л. за оказаната от него безплатна правна помощ на ищеца сумата от 4271.43 лева, определена по правилото на чл.7, ал.2, т.4 във вр. с чл.8, ал.1 от Наредба№ 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа,

съразмерно на уважената част от исковете.

За защитата на ответника, осъществена от юрисконсулт, предвид обема и качеството на осъществената реално защита и проведеното по делото едно съдебно заседание, съдът определя възнаграждение в размер на 130 лева - чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.24, ал.1, изр. 2-ро от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съразмерно на уважената част от исковете, съдът присъжда 28.03 лева.

С оглед на изложеното Административен съд София-град, Второ отделение, 23 състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА, по иска с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, Столичната дирекция на вътрешните работи, ЕИК[ЕИК] **ДА ЗАПЛАТИ** на Г. Б. Г. с ЕГН [ЕГН] сумата от 40000 (четиридесет хиляди) лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени му вследствие издаването на незаконосъобразна Заповед за задържане на лице рег. №464зз576/28.10.2023 г. на старши полицаи в ОСПС - СДВР, отменена с влязло в сила на 14.05.2024 г. решение, постановено по дело №15925/2023 г. по описа на Софийския районен съд, заедно със законната лихва върху сумата от 40 0000 лева, считано от 20.08.2025 година до окончателното изплащане на дължимото, **и ОТХВЪРЛЯ** иска в останалата му предявена част до 51 000 лв.

ОСЪЖДА, по иска с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД, вр. § 1 от ЗР на ЗОДОВ, Столичната дирекция на вътрешните работи, ЕИК[ЕИК] **ДА ЗАПЛАТИ** на Г. Б. Г. с ЕГН [ЕГН] сумата от 7020.41 лева (седем хиляди и двадесет лева и четиридесет и една стотинки), представляваща мораторно обезщетение върху главницата от 40 000 по иска за обезщетение на неимуществени вреди, за периода от 14.05.2024 г. до датата на подаване на исковата молба-19.08.2025 г. г., **и ОТХВЪРЛЯ** иска в останалата му предявена част до 8951.02 лева.

ОСЪЖДА, на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, Столичната дирекция на вътрешните работи, ЕИК[ЕИК] **ДА ЗАПЛАТИ** на Г. Б. Г. с ЕГН [ЕГН] сумата от 20 (двадесет лева), разноси по делото.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи, ЕИК[ЕИК] **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. М. О. Л.- САК, личен адвокатски номер [ЕГН] сумата от 4271.43 лева (четири хиляди двеста седемдесет и един лева и четиридесет и три стотинки), възнаграждение за

оказаната от него адвокатска защита на ищеца по чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗАдв., съразмерно на уважената част от предявените искове.

ОСЪЖДА, на основание чл.10, ал.4 от ЗОДОВ, Г. Б. Г. с ЕГН [ЕГН] **ДА ЗАПЛАТИ** на Столичната дирекция на вътрешните работи, ЕИК[ЕИК] сума от 28.03 лева (двадесет и осем лева и три стотинки), юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от предявените искове

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него.

СЪДИЯ: